

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXX. Consecratio Hieronymi de Bock in Pseudo-Episcopum Harlemensem
damnatur; & excommunicationis, ac suspensionis sententia in ipsum
pronunciatur. 20. Decemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

1742.
Adimit qui-
buslibet fa-
cultatem di-
spensandi
quoad præ-
dicta vota,
ex quacum-
que causa.

Eamque re-
servat Rom.
Pontifici, aut
Super. Ge-
nerali tan-
tum in actu
dimissionis.

Collationes
Beneficiorum
curat, aut
refid. Mis-
sionariis fa-
ctas, & fa-
ciendas an-
nullat.

Clausula de
perpetua Li-
terarum fir-
mitate.

Derogatio-
nes.

Exemplorum
auctoritas.

Dat. die 18.
Dec. 1742.

verum etiam quamcumque in dispensando pro votis huiusmodi, ac præsertim voto stabilitatis, facultatem, tum ordinariis Nostris & Apostolicæ Sedis præfate pro tempore ubicumque existentibus Nuntiis, & Legatis, tum omnibus, & singulis Congregationibus Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, quavis auctoritate, privilegiis, & indultis, quibus omnibus, quoad hanc partem, motu, scientia, potestate, ac tenore paribus derogamus, quomodolibet competentem, & respectivè attributam, omnino inhibemus, & inhibitam esse volumus, ac declaramus; ita ut quælibet dispensatio pro votis supradictis, ac præsertim stabilitatis, cuiuslibet Presbytero, seu Clerico, vel Laico dictæ Congregationis, ob quamcumque causam, a quibusvis, etiam speciali mentione dignis, (dummodo non fuerit concessa per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem Successorem nostrum, sive per modernum pariter, & pro tempore existentem Superiorem Generalem ejusdem Congregationis in actu dimissionis tantum, juxta præfatas Constitutiones), quomodolibet concessa, & quælibet cujuscumque Beneficii Ecclesiastici personalem residentiam requirerentis, vel animarum curam extra dictam duntaxat Congregationem unitam habentis, collatio, cuiuslibet ex Presbyteris, & Clericis præfatis quomodolibet facta, & capta etiam possessio, irrita, & nulla sint, ac nullius roboris, & momenti habeantur, perinde ac si minime concessa, facta & capta fuisset, ac propterea nemini, ad quem spectat, & pro tempore quodcumque in futurum spectabit, suffragentur.

§. 5. Decernentes easdem præfatas literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quod spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè, inviolabiliter observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfate Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Apostolicæ Sedis prædictæ Nuntios, ac quosvis alios quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii Generalis dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Superioris Generalis Congregationis præfate munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.
D. Cardinalis Passionis.

Consecratio Hieronymi de Bock in Pseudo-Episcopum Harlemensem damnatur, & excommunicationis, ac suspensionis sententia in ipsum pronuntiatur.

Dilectis Filiis, Universis Catholicis in Fœderato Belgio commorantibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

OBSURDESCIT quotidie magis infandum Schisma, paucorum perfidia apud vos constatum; nec desinit in præceptis ruere, ac novis in dies sceleribus irritare amantissimi Patris animi, sibi que a bonis omnibus ludibria cumulare.

§. 1. Cognovimus enim Petrum Joannem Meyndarts, sanctissimum ejusdem Schismatis Caput, ausum fuisse reficere illatum Catholicæ Ecclesiæ tam dira perduellionis vulnus, illegitimo Ritu, & fucatis Cæremoniis consecrato in Harlemensem Pseudo-Episcopum Hieronymo de Bock, ejus simiolo, parique inverecunda fronte, ac protervitate.

§. 2. Detestamur utique indignum facinus, dolemusque, nullum ab iis, eorumque Sæctoribus fieri furendi finem. Non tamen adhuc exuimus paternam misericordiam, ac veluti mater, confecta incredibili mœrore super infanientem filium, pietate potius, quam iracundia percellimur. Sed quid ultra ad eos revocandos fieri potest, quod non perfecimus? Clamavimus, viam, quam insisterent, ad interitum ducere, nec audierunt. Exprobravimus fractam, quam promiserant Domino, fidem, negatamque Romanæ Sedi obedientiam; & continuerunt aures suas, ne conscientia latrante se respicerent, ad sanamque mentem redirent. Flagellum denique distinximus Ecclesiasticæ severitatis; & occalescunt, parvique pendere videntur acceptas plagas, quasi se non attingant, probè tectos lorica durissima contumacia, pudendæque perduellionis. Igitur cum Ecclesiam, ejusque Supremum Pastorem non amplius audiunt, id solum superest, ut è Christi Domini Oraculo habeantur veluti Ethnicus, & Publicanus, extorres Catholico Grege; utque se jactent, quantum lubet, in ea Satana Ecclesia, quam sibi statuerunt, nec amplius gloriantur ad veram Ecclesiam se pertinere, unde penitus exelusi, dejecti, depulsi sunt. Nos utique, in magno de illorum pertinacia dolore, lætamur saltem, ita denique hanc jamdiu male olentem reproborem apud vos hominum sentinam exhaustam, ipsorum discessu, censei posse, atque adeo minus ab eadem metuendum esse. Utinam verò & Catholicorum nomen, quod hæcenus retinere conantur, jam tandem deponerent. Sic enim prorsus abiceremus sollicitudinem, ne simplicibus, incuriosis, aut malè, quid illic veneni lateat, instructis, imponant, Catholici nominis usurpatione, Sacraque Hierarchiæ falsò ab ipsis suppletæ similitudine.

§. 3. Nos quidem, quantum tenuitati nostræ licuit, in huiusmodi eventum jamdudum Apostolico Ministerio Nostro sedulo defuncti sumus, nefariamque Joannis Petri Meyndarts ad Ultrajectensem Ecclesiam electionem, irritam, illegitimam, ac sacrilegam declaravimus, & quicquid ex illo, futilem commentitii Archiepiscopatus auctoritatem exercente, prodiiisset, aut proditurum foret, nullum pariter irritamque pronuntiavimus. Deinceps eadem nota, parique infamia, censurisque inuissimis prænunciati

1742.

LXX.

Exordium.

Refertur
Consecratio
Pseudo-Epi-
scopi Harle-
mensis.Quam Pon-
tiffex dete-
statur.Electiones
Consecran-
tis, & Con-
secrati pul-
sæ; censure
in utrumque
prolatæ.

Consecratio Hieronymi de Bock illicita, & illegitima, declaratur.

Idem cum affectis excommunicatur.

Suspenditur ab exercitio Ordinis, & jurisdictionis.

Admonitio ad Catholicos.

Dat. die 20. Dec. 1742.

LXXI.

Congregatio Particularis pro quaestione examine deputatur.

Hieronymi de Bock probrosam cooptationem in Harlemensem Antistitem.

§. 4. Nunc autem Prædecessorum nostrorum, sacrarumque legum morem atque exempla sequuti, tradita Nobis e Cælo potestate, primùm hujusmodi nefariam consecrationem, illicitam, illegitimam, sacrilegam, ac contra Supremæ Sedis mandata, & Sacrorum Canonum functiones factam declaramus. Deinde ipsum Hieronymum de Bock, & quotquot huic execrabili facinoræ operam, consilium, consensum præstiterunt, auctoritate Omnipotentis Dei excommunicamus, anathematizamus, atque ac Ecclesiæ communionem segregatos, ac prorsus Schismaticos habendos, & vitandos esse iterum constituimus. Sciat autem idem Hieronymus de Bock, non solum ab iis, quæ sunt jurisdictionis, exercendis se esse suspensum, sed etiam ab iis, quæ sunt Ordinis. Mandamus illi propterea, districtèque interdicens, sub pœna excommunicationis ipso factò, & sine alia declaratione incurrendæ, ut nullo pacto, aut Chrisma conficere, Clericos ordinare, Virgines consecrare, aut alia Episcopalis Ordinis exercere audeat; Decernentes insuper vacuos, inanes, nulliusque prorsus roboris, ac momenti, omnes & singulos alios actus, quos attentare præsumperit. Ac proinde qui ab ipso Ecclesiasticis Ordinibus initiati fuerint, noverint suspensionis vinculo se obstrictos, atque Irregularitatem propterea obnoxios, si susceptos Ordines exercuerint.

§. 5. Quæ omnia vobis, Dilecti Filii, renuntianda esse duximus, non ut caveatis ab hoc quoque sacrilego insidiatore; siquidem scimus, satis vos adversus illius temeritatem, ac subdolas artes habere præsidii in vestra invicta pietate, & religione; sed ut, si aliqui sunt in ea contumacissima secta, qui nondum penitus infixi maneant in limo profundi, a Nobis pro paterna caritate admoniti, inducant animum respiscere, ac desinant præbere aures hujusmodi factiosis hominibus, qui, ut serviant furori suo, inveteratoque adversus veram Christi Ecclesiam odio, se prorsus Satanæ devoverunt. Vos autem manete in ea vocatione, in qua vocati estis, & quam sequuti Majores Vestri, constantissimam Fidem suam probarunt universæ Ecclesiæ, & hujus in terris capiti Pontifici Maximo. Reliqui, qui sese istic obstinarunt ad persequendum Schisma, pergant in exiguo suo Cætu gaudere de sacrilega sua pertinacia, sibi que plaudant ob execrabile inventum Pseudo-Episcopos constituendi. Non diu erit, cum experti discent, quid sibi profuerit malitia sua; ac fremebundi intelligent, quid vobis æterni gaudii, & immortalis gloriæ pepererit virtus obedientiæ, castaque fides vestra. Huic interim faustissimo eventui proludivimus Apostolica benedictione, quam Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1742. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. Vincentius Lucchesinius.

Publicat. die 5. Januar. 1743.

Reos Convictos per indicia indubitata, quavis non confessos, pœnis ordinariis multandos esse statuitur.

Monsignor Francesco Ricci della Nostra Città di Roma, e suo Distretto. Generale Governatore, e Vice-Camerlengo.

AVENDOVI Noi con Viglietto di Segreteria di Stato in data delli 29. Aprile del cadente anno 1742. espressamente ordinato, che, per apportare qualche opportuno rimedio alla frequenza

degli Omicidj, ed altri Delitti qualificati, che si commettono in Roma, e nel Nostro Stato Ecclesiastico da' Rei, sulla confidenza di non poter essere condannati alla Morte, se spontaneamente non confessino il lor Reato, & confessandolo ne' Tormenti, non ratificano poscia la lor Confessione, dovete convocare avanti di Voi una Particular Congregazione con l'intervento de' Monsignori, Bardi Segretario della Sagra Consulta, Fabretti, e Clavelli Ponenti della medesima, Toppi Fiscale Generale, & Avvocati, Mocchi Luogotenente dell' A. C., Delfini Luogotenente del Cardinal Vicario, Michilli, e Mirogli Luogotenenti del vostro Tribunale del Governo, e de' Angelis Giudice de' Malefzj di Campidoglio, e sentirne sopra di ciò il di lei sentimento; ci avete rappresentato, che dopo essersi più volte adunata avanti di Voi la detta Congregazione, siansi in essa maturamente considerati li seguenti Dubbj, e con essersi inteso tanto in voce, che in scritto anche il parere dell' Avvocato de' Poveri, ne siano emanate le sottoscritte Risposte.

Primò: An duo, vel tres Testes concludentes pernecessè Delictum, & aliquas patientes exceptiones, præter illas pro quibus Testes de Jure in totum repelluntur à testificando, possint suppleri tam ex aliis indicis, & conjecturis probatis per Testes minus habiles, & idoneos, quam ex numero Testium, ad effectum imponendi pœnam ordinariam?

Responsum: Attentis frequentia Delictorum, & facilitate, qua Rei negativi evadunt promeritas pœnas, esse consulendum Sanctissimo, ut declaret, in Tribunalibus Supremis, & suas vices gerentibus, ac in Delictis atrocissimis, Homicidiis appensatis, & Furibus famosis, posse suppleri tam ex Indicis, quam ex numero, etiam per Testes minus habiles, & idoneos.

Secundò: An idem servandum sit in Delictis sequutis in Lupanaribus, Custodiis Birruariorum, aliisque locis, ubi nec actu, nec habitu solent intervenire, aut intervenerint alii Testes, quam Personæ infames?

Responsum: Affirmativè, dummodò suppletio fiat per indicia, & conjecturas, quæ probentur per alios Testes.

Tertiò: An contra Convictum indicis indubitatis concludentibus pernecessè taliter, ut adimant ab animo Judicis omnem rationabilem hæsitationem, quod res aliter se habere poterit, deveniendum sit ad pœnam ordinariam?

Responsum: Affirmativè.

Quartò: An concurrentibus duabus semiple-nis probationibus, possint hæc infimul conjungi ad imponendam pœnam ordinariam?

Responsum: Negativè.

Quintò: Demùm an in contestationibus faciendis Reis, quando Indicia sunt de illis proximis indubitatis, possint reticeri aliquæ circumstantiæ, ad hoc, ut in casu, quo Rei tormentis subjiciantur, & tales circumstantias non contestatas fateantur, haberi possint pro verificationibus a parte post Confessionis, taliter ut opus non sit ratificatione ad imponendam pœnam ordinariam?

Responsum: Negativè.

§. 2. Onde Noi considerando esser molto profittevole non meno alla Giustizia, che al pubblico, e privato interesse la punizione de' Delinquenti, e che più facilmente potrà venirsi al conseguimento di questa, ogni volta che diasi esecuzione alle Risposte emanate sopra li proposti Dubbj, con il presente Chirografo, di Nostra certa scienza, pienezza di Volontà, e Podestà assoluta, confermando, ed approvando quando faccia di bisogno le sudette Risoluzioni, dichiariamo, e comandiamo, che in avvenire tutti li Tribunali Supremi, e che esercitano le Nostre veci, tanto in Roma, che in tutto lo Stato Ecclesiastico, comprese anche le Legazioni di Bologna, Ferrara, Ravenna, Urbino, e Benevento,

debbano

Dubia in Congregatione Proposita. Dub. I.

Responsum.

Dub. II.

Responsum.

Dub. III.

Responsum.

Dub. IV.

Responsum.

Dub. V.

Responsum.

Pontifex approbat relationes.